

به سرنگونی جهوری اسلامی رضایت دادیم!

مسئولیت ما مسئولیت تاریخ است؛ بگذارید بگویند حکومت دیگری بعد از حکومت علی (ع) بود به اسم حکومت خبیثی که با هیچ ناحقی نساخت تا سرنگون شد ما از سرنگون شدن نبی ترسیم **ما از انحراف می ترسیم**

شہید غلامعلی بیچک

جمهوری اسلامی عزیزترین نظام حکومتی در قلب‌های ما است که با اعتقادات دینی و مذهبی ما پیوندی وثیق دارد. ما برای تأسیس این نظام حدود ۳۰۰ هزار شهید تقدیم راه خدا کرده‌ایم و با تأسیس این حکومت آرزوی هزار و چهارصد ساله شیعه را تحقق بخشیده‌ایم.

ما سی و چند سال است که برای حفظ
و استحکام و پیشرفت این نظام از هیچ
کوششی دریغ نکرده‌ایم. دشمن هم از
هیچ نامردی‌ای برای ضربه زدن به این
حکومت الهی دریغ نکرده است. پیکار ما
با این دشمن غربی وحشی و تفاله‌های
داخلی، آن لحظه‌ای متوقف نشده است.

در این مبارزه بی‌امان، گاهی برخی از دوستان زبان به شکوه گشوده و از رفتار کینه‌توزانه برخی دولتمردان با جریان انقلابی و حزب الهی گلایه می‌کردند. در این موارد همیشه نصیحت بزرگتراها به ما این بود که صبر کنید و ببینید که به لطف خدا این فتنه‌ها می‌گذرد و مردم با تکیه بر اهل بیت (ع)، انقلاب را از خطرات نجات می‌دهند.

در طول یک سال و نیم گذشته و پس از روی کار آمدن دولت جدید، بارها شد که دوستان زبان به شکوه گشودند که این دولت دارد به انقلاب ضربه می‌زند. انزوی هسته ای را تعطیل می‌کند، عزت ملی را زیر سوال می‌برد، با شیطان بزرگ هم‌پایاله شده و عاشقانه مذاکره می‌کند، در بیداری اسلامی ضعیف عمل می‌کند، در نقاط مرزی و سَنَی‌نشین به جریانات تندرو میدان می‌دهد، کسانی که در سال ۸۸ قصد سرنگونی نظام را داشتند را به سمت وزیر و معاون رئیس‌جمهور منصوب می‌کند، در مسأله فرهنگ به بی‌بند و باری دامن می‌زند و جناح مومن را تضعیف

می‌کند و ده‌ها مورد این چنینی...

ما در همه این شکوها و اعتراضات، من چشمم به محرم حضرت حسین (ع) داشتم. باز تا هم از راه برسد و ملت را بیدار کرده و در کوس رسوایی برخی منحرفین بدمد و طناب‌داری که در مذاکره با امریکا بر گردن انقلاب انداخته شده را پاره کند. مطمئن بودم که فرا رسیدن محرم، هم‌پایگان با عمر سعد زمان را رسوا می‌کند و ندای یالثارات الحسین از سراسر ایران برمی‌خیزد و روح قیام و حماسه در کالبد ملت دمیده

آقای روحانی! اگر قیام عاشورا به معنای قعود، مذاکره تحریف شود، حتی حفظ جمهوری اسلامی هم دیگر فایده‌ای ندارد، چرا که جمهوری اسلامی تحریف شده و خنثی که خار چشم مستکبران نباشد، دیگر جمهوری اسلامی نیست و ما به سرنگون شدن آن راضی

ہستیم...

خواهد شد. اما آقای رئیس جمهور سخنی گفت که آن را نه تنها تحریف عاشورا که خیانت به شیعه می‌دانیم و سکوت در برابر این اقدام را بر خود حرام می‌شماریم.

فای روحانی در زنجان گفت ما از کربلا درس مذاکره می گیریم (!) چنین تعبیری قطعاً تحریف در پیام عاشورا است. سال‌هاست که شیعه با تکیه بر قیام عاشورا علیه کفر و ظلم قیام می‌کند و انقلاب ما نیز حاصل همین مجرم و صفر است و تعبیر

افقای روحانی در قامت یک روحانی و رئیس جمهور از کربلا و پیام آن، اساسا قتل و ذبح روح قیام در شیعه است. اگر پیام کربلا را ملاک به دشمن بدانیم، عملا شیعه دیگر نمی تواند قیام کند و در راه رسیدن به آرمان ها جان فاشانی کرده و دار و ندارش را فدای هدف کند.

این که آقای رئیس جمهور در اثر شکست ننگین در مذاکرات و ناتوانی در لغو تحریم‌ها، ناچار شده دست به دامان کربلا شود واقعا جای بسی تاسف و اندوه دارد.

آقای روحانی! ما از شما دیگر انرژی هسته‌ای نمی‌خواهیم، حتی از شما نمی‌خواهیم که چرخ کارخانه‌ها را بچرخانید. نمی‌خواهیم که ضدانقلاب و فتنه‌گران را در جایگاه معاون رئیس جمهور و وزیر منصوب نکنید تا برای سرنگونی جمهوری اسلام، برنامه‌ریزی کنند.

آقای روحانی! اگر برخی معاونان و وزرا و مشاوران شما از سال ۸۸ تاکنون (و پیش از آن) برای سرنگونی جمهوری اسلامی تلاش و برنامه‌ریزی کنند دیگر آن چنان برای ما مهم نیست، به شرط آن که کسی قیام عاشورا را تحریف نکند؛ چرا که اگر به فرض محال جمهوری اسلامی عزیزمان هم سرنگون شود، ما با تکیه بر قیام عاشورا مجدداً قیام خواهیم کرد و جمهوری اسلامی دیگری تأسیس می‌کنیم. آقای روحانی! اگر قیام عاشورا به معنای قعود مذاکره تحریف شود، حتی حفظ جمهوری اسلامی هم دیگر فایده‌ای ندارد، چرا که جمهوری اسلامی تحریف شده و خشتی که خار چشم مستکبران نباشد، دیگر جمهوری اسلامی نیست و ما به سرنگون شدن آن، راضی هستیم...

جنبه‌ی سیاسی،
بالاترین جنبه‌ی
عزاداری

فلسفه‌ی گریه و عزاداری امام حسین (ع) از
نگاه امام خمینی (ره)

شما انگیزه‌ی این گریه و این اجتماع در مجالس روضه را خیال نکنید که فقط این است که ما گریه کنیم برای سیدالشهدا. نه سیدالشهدا احتیاج به این گریه‌ها دارد و نه این گریه‌ها خودش - فی نفسه - کاری از آن می‌آید، لکن این مجلس‌ها مردم را همچو مجتمع می‌کند و یک وجهه می‌دهند، سی میلیون، سی و پنج میلیون جمعیت در دو ماه محرم و خصوصا دهه عاشورا، یک وجهه، طرف یک راه می‌روند. این‌ها را در این ماه محرم، خطبا و علما در سرتاسر کشور می‌توانند بسیج کنند برای یک مسئله. این جنبه سیاسی این مجالس بالاتر از همه جنبه‌های دیگری که هست. بی خود بعضی از ائمه ما نمی‌فرمایند که برای من در منابر روضه بخوانند. بی خود نمی‌گویند ائمه ما به این که هر کس که بگرید، بگریاند یا صورت گریه، گریه کردن به خودش [بگیرد] اجرش فلان فلان است. مسئله، مسئله گریه نیست. مسئله، مسئله تباکی نیست. مسئله، مسئله سیاسی است که ائمه ما با همان دید الهی که داشتند، می‌خواستند که این ملت‌ها را با هم بسیج کنند و یکپارچه کنند از راه‌های مختلف. این‌ها را یکپارچه کنند تا آسیب‌پذیر نباشند مسائل اسلام، مسائل سیاسی است و سیاستش غلبه دارد بر چیزهای دیگرش. (صحیفه نور، جلد ۱۳، ص ۱۵۴، تا، یخ ۵۹/۱/۱۴)

خلوص دوران کودکی!

تصاویری از هیأت نوجوانان عاشورایی که بیش از ۵ سال از تاسیس آن می‌گذرد را مشاهده می‌کنید. این هیأت که در سایه‌ی هیأت میثاق با شهدا برگزار می‌شود، برای نوجوانان خانواده‌های مخاطب هیأت میثاق با شهدا، برنامه‌های متناسب با سنشان برگزار می‌کند. نمایش عاشورایی، سخنرانی و مداحی متناسب با سن نوجوان و دسته‌ی عزاداری، از جمله برنامه‌های این هیأت است.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى ابْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ وَسَلِّ عَلَى ابْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ وَسَلِّ عَلَى ابْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ وَسَلِّ عَلَى ابْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ

حُبّ حسین (ع) یا حُبّ دنیا!؟

عاشورا تکرار شدنی است (ه)

فقط پنجاه سال طول کشید تا یاران و شاگردان مکتب پیامبر (ص) آن چنان تغییر کنند که یزید را به حسین (ع) ترجیح دهند و او را به قتل برسانند. علت آن به تعبیر مقام معظم رهبری، تغییر در چهار رکنی بود که پیامبر جامعه اسلامی را بر اساس آن بنا نهاده بود: «معرفت»، «عبودیت»، «عدالت» و «محبت».

محبت، اصلی‌ترین انگیزه‌ی یک انسان برای نشان دادن یک رفتار خاص از خود است و سعادت انسان در دنیا و آخرت زمانی محقق می‌شود که این عشق در مسیر درست قرار گیرد. ادیان الهی نیز سعی می‌کنند تا در یک نظام عاطفی، علایق فطری انسان به کمال بی‌نهایت راه، به صورت آگاهانه، بر مبنای عشق به خدا قرار دهند. این جاست که دلیل تأکید اسلام به محبت اهل بیت هم بهتر فهمیده می‌شود.

اطاعت شاید اصلی‌ترین نتیجه‌ی محبت باشد. وقتی مؤمنین در درجه‌ی اول محبّ خدا و پس از آن محبّ

زندگی مردم نداشتند و اولویت اولشان حفظ قدرت و منافع خود بود. در مقابل، مردم نیز در رفتار خود با اطاعت از چنین حاکمانی، رفته‌رفته گرایش‌ها، یعنی همان حُبّ و بغضشان تغییر کرد، نتیجه آن شد که عده‌ای نسبت به حسین (ع) بی‌تفاوت شدند و عده‌ای دیگر او را کشتند «بَغْضاً لَّأَبِيهِ».

در انقلاب اسلامی نیز حرکت مردم بر پایه محبت به امام استوار شد، در جمهوری اسلامی، امام و پس از ایشان رهبر معظم انقلاب، محبوب‌ترین چهره‌ها بوده‌اند. مسئولین دیگر هم به تناسب دلسوزی‌ای که در کارهایشان برای مردم خرج می‌کردند مورد محبت آنان قرار می‌گرفتند. ولی از دوره‌ای به بعد خوی اشرافی‌گری در برخی مسئولان ما هم نفوذ کرد و روحیه خدمت به مردم را از بین برد. جای هیچ تردیدی نیست که فراموش کردن خدمت به مردم، در نهایت ثمره‌ای جز عدم حمایت مردم از این مسئولان نخواهد داشت و مشاهده رانته‌های کلان برای بعضی مسئولان و خانواده‌هایشان می‌تواند به شدت مردم را از حکومت دلسرد کند. ای کاش چنین مسئولانی بفهمند که اگر مردم آن‌ها را در کارهایشان حمایت نکنند، توانایی انجام هیچ کاری را نخواهند داشت. و ای کاش مردم بدانند که اگر نسبت به خطای مسئولی بی‌تفاوت باشند و یا او را یاری رسانند، رفته‌رفته حُبّ و بغض‌هایشان دگرگون می‌شود و در جامعه ارزش‌ها تغییر می‌کند و جای منکر و معروف عوض می‌گردد.

اولیای او باشند و وقتی که در جامعه‌ی اسلامی مردم به رهبر خود صمیمانه عشق بورزند بدون شک از آنان اطاعت می‌کنند و این یعنی تحقق توحید در عرصه‌ی عمل و عبادت. لذا این محبت متقابل بین حکومت و مردم است که مصداق حقیقی ولایت را در جهان متشکّل، متمایز می‌کند و نشان می‌دهد که این نظام اسلامی است.

رفتار پیامبر اسلام (ص) چه قبل از ایجاد و گسترش حکومت اسلامی و چه بعد از آن عامل نزدیک شدن قلب مردم به ایشان بود. معاشرت ایشان با مردم بسیار صمیمی بود. چنین تواضعی در برابر مردم باعث می‌شد

وقتی در جامعه‌ی اسلامی مردم به رهبر و امام خود صمیمانه عشق بورزند: در برابر دستورات او هم خاضع و فرمانبر خواهند بود. این محبت متقابل بین حکومت و مردم است که مصداق حقیقی ولایت را در جهان متشکّل و متفرّق، متمایز و مشخص می‌کند و نشان می‌دهد که این نظام اسلامی است.

که مردم هم خالصانه به ایشان عشق بورزند. اما پس از رحلت پیامبر (ص) و به خصوص در زمان بنی‌امیه، به تدریج خلافت به نوعی پادشاهی تبدیل شد. حاکم جامعه دیگر شأن خود را بالاتر از این می‌دانست که مانند مردم زندگی کند. چنین حاکمانی توجهی به

اینجا اسرائیل نیست!

ضرورت «امر به معروف و نهی از منکر مسوولین» در حکومت اسلامی

۱- لابد شنیده‌اید که گفته‌اند: «التاس علی دین ملوکهم»؛ مردم بر مبنای دین و گفتمان دولت‌مردان‌شان رفتار می‌کنند. در همین کشور خودمان هم تجربه‌اش را بارها داشته‌ایم. بیشترین آمار ناهنجاری‌های اجتماعی در حوزه اخلاقی و شکستن قبح عفت و فراگیر شدن منکرها، مانند بی‌حجابی را در دولتی داشتیم که گفتمان فرهنگی‌اش را بر مبنای آزادی‌های غیر متعارف لیبرالی تعریف می‌کرد و معروفات جامعه را به منکر اصلاح می‌نمود! و یا قبل‌ترش وقتی اختلاف طبقاتی و اشرافیت در جامعه فراگیر شد که آقازاده‌های یک مسئول بلند پایه را درست در زمان بازگشت اسرا به کشور و درست وقتی که هنوز بوی خون و شهادت از کوچه‌ها و خیابان‌های شهر رخت بر بسته و خیلی از مردم هنوز داغ‌دار جوانان بهشتی‌شان بودند، با عکس‌های آن‌چنانی در پیست‌های اسکی و اسب‌سواری می‌یافتیم.

۲- والذین کفروا اولیائهم الطاغوت یُخرجونهم من التور الی الظلمات؛ آیت‌الکرسی را کم و بیش همه‌مان حفظ هستیم، قبل‌ترها مادرانمان یادمان داده‌اند. صراحت قسمت دوم آیه‌ی سومش تقریباً بی‌ظنیر است. کسانی که کافر شده‌اند، ولی‌شان طاغوت است. و طاغوت آن‌ها را از نوری که در آن هستند خارج می‌کند. آیه به روشنی می‌گوید که خود کفار و کسانی که به نوعی «نُکِرُ ببعض» هستند و قسمتی از کفر در وجودشان است توسط طاغوت به ظلمات و تاریکی مطلق سقوط می‌کنند.

۳- این‌جا اسرائیل نیست. و ما نیز دولتمان دولت طاغوت نبوده است و نخواهد بود. تمام خواسته ما همین است که ما نسبت به حکومت دین ادعا داریم. ما دین قوی حکومتی اصیل می‌خواهیم. این‌جا اسرائیل نیست؛ این‌جا نه ملوک الطوائف معنا دارد و نه انتفاضه؛ هر امری را باید از مبدأ و رأس اصلاح نمود.

۴- امر به معروف و نهی از منکر را فرو مگذارید، که بدترین کسانتان بر شما حاکم و سرپرست شوند، از آن پس، هر چه دعا کنید به اجابت نرسد. امیر مومنان علی علیه السلام فرمودند.

۵- در طول تاریخ دعوا همیشه سر الویت‌ها بوده و هست؛ «امر به معروف و نهی از منکر» واژه نام‌آشنای این روزهای مملکت ماست. واژه‌ای که خیلی وقت است هم غریب است و هم قربانی. هم قربانی داده است و هم خودش قربانی شده است. وقتی بسیاری از معروف‌ها و منکرهای یک جامعه بر مبنای رفتارها و گفتمان‌های مسئولین آن جامعه

این‌جا اسرائیل نیست. و ما نیز دولتمان دولت طاغوت نبوده است و نخواهد بود. تمام خواسته ما همین است که ما نسبت به حکومت دین ادعا داریم. ما دین قوی حکومتی اصیل می‌خواهیم. این‌جا اسرائیل نیست؛ این‌جا نه ملوک الطوائف معنا دارد و نه انتفاضه؛ هر امری را باید از مبدأ و رأس اصلاح نمود

ابتدا تئوریزه می‌گردند و بعد به فرهنگ تبدیل می‌شوند می‌بایست برای اصلاح و نیز برای امر به معروفات و نهی از منکرات دینی اولویت‌بندی نمود. آری، ما دین را سیاسی می‌خواهیم و سیاست را نیز می‌بایست از رأس اصلاح کرد. آیا تا به حال به این اندیشیده‌ایم که در جامعه‌ای که فساد در سطوح مختلف مدیریتی آن اعم از مالی و اخلاقی- ولو محدود- به چشم می‌خورد، در جامعه‌ای که واحد محاسبه‌ی فسادهای مالی بعضی مدیرانش از چند صد میلیارد شروع می‌شود و تا چند هزار میلیارد ادامه دارد، در جامعه‌ای که «کرسنت» معروف می‌شود و «تولید داخلی بنزین بر مبنای اقتصاد مقاومتی و خود کفایی» منکر، در جامعه‌ای که

مدیران فرهنگی‌اش دائم صحبت از آزادی‌های لیبرالیستی در هنر می‌کنند و معاونانشان به مجالس مختلط رقص و رپ و آواز غربی در روز عرغه مجوز می‌دهند، در جامعه‌ای که فیلم‌های ضد انقلاب یواشکی ساخته شده، هم تقدیر می‌شوند و هم ترویج و بعد نماینده‌ی جمهوری اسلامی می‌شوند در جشنواره‌های خارجی، در جامعه‌ای که بزرگترین و اصلی‌ترین دغدغه‌ی مسئولین فرهنگی‌اش برداشتن فیلترینگ و آزاد کردن سایت‌های مروج آزادی‌های یواشکی در کشور است، آیا در چنین جامعه‌ای واقعا می‌توان به دختری که موهایش از لای روسری‌اش بیرون خزیده تذکر داد که مثلاً خانم حجابت را رعایت کن؟ و یا شما آقا پسر از خانمی که دستت را انداختی در گردنش کمی فاصله بگیر؟ و یا شما آقای راننده صدای ضبطت را کمتر کن چراکه آهنگ لهو و لعبی که گذاشتی و مخصوص مراسم‌های مجوزدار وزارت فرهنگ خودمان است حرام است؟! و یا دیگر ال و بل و جیم بل‌های مثل این. و اگر می‌توان آیا واقعا اثری مترتب بر آن است یا خیر!

۶- امیرالمومنین علی علیه‌السلام می‌فرمایند بالاترین درجه امر به معروف و نهی از منکر، امر به معروف و نهی از منکر مسئولین است.

۷- بی شک قصد نگارنده‌ی این سطور تنافی امر به معروف لسانی در سطح خیابانی جامعه با امر به معروف و نهی از منکر مسئولین نیست و در پس نیتش هیچ مغالطه‌ای در میان نیست. حرف فقط همین است؛ دعوا سر اولویت‌هاست. حرف فقط همین است؛ این‌جا اسرائیل نیست؛ ما نسبت به همه‌ی حکومت‌مان حرف داریم، نسبت به همه‌ی حکومت‌مان مطالبه داریم، هم امر داریم و هم نهی. همین!

شهید علی شیبیب محمود از شهدای حزب الله لبنان یکی از برجسته‌ترین رهبران مدافع حرم حضرت زینب(س) در منطقه زینبیه بود که هنگام حمله خمپاره‌ای تروییست‌های سوریه به حرم حضرت زینب(س) با شجاعت و شهامت پرچم حضرت ابوالفضل العباس(ع) را بر فراز گنبد حرم حضرت زینب(س) به اهتزاز درآورد. شادی روح همه‌ی شهدای مدافع حرم صلوات...

تصویر چند روز پیش سردار حاج قاسم سلیمانی در بین الحرمین کربلا... او مرد مبارزه است نه مذاکره... اشداء علی الکفار...

عکس نوشت

لطفاً دعا، قرائت سوره حمد و ذکر صلوات جهت سلامتی و شفای خادم هیأت میثاق با شهدا فراموش نشود

پاداش سلام کردن

پای درس استاد ... جلسه پنجم

رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و آله فرمود:
 إِنَّ فِي الْجَنَّةِ غُرَفًا يُرَى ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا وَبَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرِهَا يَسْكُنُهَا مَنْ أَتَى، مَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ وَأَطَعَمَ الطَّعَامَ وَافْتَشَى السَّلَامَ وَصَلَّى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسِ نِيَامًا

در بهشت خانه هایی وجود دارد که برون آن از درون و درون آن از برون دیده می شود. از امت من کسانی که سخن خوب بگویند و مردم را اطعام نمایند و به طور آشکار سلام کنند و هنگامی که مردم در خواب هستند به نماز (نماز شب) برخیزند در این خانه ها سکونت خواهند کرد.

و نیز از امام صادق علیه السلام نقل شده است که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرزندان عبدالمطلب را دعوت کرد و فرمود:

يا بني عبدالمطلب افشوا السلام و صلوا الارحام و تهجدوا و الناس نيام، و اطعموا الطعام و اطيبوا الكلام تدخلوا الجنة بسلام

ای فرزندان عبدالمطلب! آشکارا سلام کنید و صله رحم انجام دهید و هنگامی که مردم در خواب هستند شب زنده داری کنید و به عبادت خدا بپردازید و مردم را اطعام کنید و سخن خوب بگویید تا به سلامت وارد بهشت شوید.

از سویی دیگر امام صادق علیه السلام در مورد نکوهش از ترک سلام فرمود که خدای متعال

می فرماید:

إِنَّ الْبَخِيلَ مَنْ يَبْخُلُ بِالسَّلَامِ

بخیل کسی است که حتی از سلام کردن بخل بورزد.

برخی افراد تنها به دوستان و آشنایان خود سلام می کنند، ولی اسلام این گونه طرز تفکر را مردود شناخته و مسلمانان را موظف می داند که به هر کس برسند سلام کنند.

سید قطب در تفسیر خود می نویسد:

و قد سئل رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم: أيُّ العمل خیر؟ قال تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَ تَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَ مَنْ لَمْ تَعْرِفْ.

از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم سوال شد: کدام عمل بهتر است؟ فرمود: اطعام طعام و سلام کردن به هر کس که می شناسی و نمی شناسی.

دم پایانی

هیأت میثاق با شهدا محرم ۱۴۴۶

در جان ما هر دم / غوغای عاشورا است
 بیداری عالم / از یا حسین ماست
 با روضه ها هر لحظه می سوزیم و می باریم
 بر لب همه «یا لیتنا کنّا معک» داریم
 تا آن دمی که سر به پای یار بگذاریم
 نذر تو این جان و تن / مولا اباعبدالله
 ذکر نفس های من / لبیک یا ثارالله
 (لبیک یا ثارالله)

میثاق این دل با / خون شهیدان است
 جان روشن از یاد / پیر جماران است
 از سر گذشتن، سرگذشت و سرنوشت ماست
 دل داده ایم و بهر ما هر روز عاشورا است
 ما را همان از کربلا تا مسجد الاقصاست
 ما انقلابی هستیم / مهر ولایت با ماست
 هیهات منا الذله / شوق شهادت با ماست
 (لبیک یا ثارالله)

دل خسته از هجران / دلتنگ دیداریم
 چشم انتظاران / دیدار آن یاریم
 بر ندبه های جمعه های ما نگاهی کن
 بر گریه های روضه ها آقا نگاهی کن
 بر لاله های سرخ این صحرا نگاهی کن
 نذر قدم هایت شد / خون شهیدان ما
 آماده پیکاریم / یابن الحسن یا مولا
 (یابن الحسن یا مولا)

شاعر: محمد مهدی سیار

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى ابْنِ الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَ عَلَى ابْنِ الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَ عَلَى ابْنِ الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَ عَلَى ابْنِ الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَ عَلَى ابْنِ الْحَسَنِ عَلِيٍّ

ما برای شما چند پیشنهاد داریم!

حیات مهرماه / شماره ۸۰

پرونده ویژه بررسی اعتماد به امریکا

حیات عاشورایی

جایگاه هیأت در مصاحبه با
 آیت الله جاودان، حاج مهدی
 رسولی، محمد مهدی سیار،
 وحید یامین پور و

ثبت نام حلقه آموزشی قلم

جهت ثبت نام به شماره ۰۹۱۳۷۷۱۵۲۷۴ و یا رایانامه

qalam.hayatmag@gmail.com پیام ارسال

نمایند

روزنگار هیئت میثاق با شهدا؛ فتح

ماهنامه فرهنگی-سیاسی حیات | بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق علیه السلام

مدیرمسئول: سید محمد حسین هاشمی گلپایگانی / جانشین مدیرمسئول و سردبیر: محمد

محسن فیضی پور

تحریریه: عبدالحمید بیات، سید مجتبی موسوی بیوکی، سید جواد یوسفی، محمد اصغری

و محسن جوهری

www.basijisu.com

پایگاه اطلاع رسانی بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق علیه السلام

hayat.basijisu.com

پایگاه اطلاع رسانی نشریه حیات

hayatmag.isu@gmail.com

رایانامه نشریه حیات

misaaq.basijisu.com

پایگاه اطلاع رسانی هیئت میثاق با شهدا

نظر شما راجع به مطالب و کیفیت نشریه فتح چیست؟ از کدام مطالب و یادداشت ها خوشتان آمد؟ به کدام مطالب و یادداشت ها نقد دارید؟
 لطفا انتقادات و پیشنهادات خود را از طریق شماره ی تلفن ۰۹۱۳۸۵۹۳۲۸۹ و یا رایانامه ی حیات به آدرس hayatmag.isu@gmail.com اعلام کنید. منتظران هستیم...